

Teaterforestilling om Köln forsøger ikke at forsvare, men at forklare

Kenneth Kristensen Berth (DF) har i et debatindlæg i Jyllands-Posten den 2. december fattet interesse for vores forestilling EN NYTÅRSNAT. På baggrund af et P1-interview med vores instruktør Anna Andrea Malzer konkluderer han, at forestillingen skulle være et forsvar for de udenlandske mænd, der begik overgreb mod kvinder på pladsen foran Hauptbahnhof 31. december 2015. En konklusion han ankommer til, uden at have set forestillingen. Herefter trækker han paralleller til den verdensomspændende #Metoo-kampagne og stiller spørgsmålet:

“Hvordan kan det være, at Peter Aalbæk Jensen er en klam stodder, mens voldtægtsmændene fra Köln er nogle sølle stakler, som ikke har ansvar for noget som helst?”

Et spørgsmål, vi har følt os kaldet til at besvare i dette åbne brev.

En mangfoldighed af stemmer

Forestillingen EN NYTÅRSNAT er en mytisk fortælling og en fiktion, der udspringer af vores eget behov for at forstå det uforståelige. Vi har villet sætte noget på scenen, som var svært at tale om – ikke mindst for os selv. Helt centralt i forestillingen står det faktum, at begivenheden i ugerne efter blev brugt af både en højre- og venstrefløj med en egen politisk agenda. Vores ønske har været at tilbyde en nuancering af den måde, vi kan tale om det på. At åbne op for en debat og invitere til kritisk refleksion over hændelsen og den afmagt, der ramte os i perioden efter. I vores værk ses begivenheden fra involverede parterers synsvinkel, så både gerningsmænd, ofre, pegida-demonstranter og politi får en stemme. Vi har forsøgt at forklare og ikke at forsvare, som Anna Malzer sagde det i interviewet på P1.

Hvad angår spørgsmålet om ansvar og skyld, er vi nødt til at svare på KKBs anklage mod os som skyldsrelativister. Vi har ikke fordelt skyld og ansvar, da det ikke er kunstens opgave, men noget der hører til inden for det juridiske og politiske system. Vi mener, at det er vores fornemmeste opgave som scenekunstnere at skabe værker, der stiller spørgsmål og skaber en refleksion over de emner, begivenheder og personer, som ikke kan rummes i samfundets andre systemer. Dét er et ansvar, vi gerne tager på os.

Det ville simpelthen ikke give mening at lave et kunstværk, der rangordnede Peter Aalbæk, Kölnaktørerne og andre overgreb i verden efter, hvem der var “slemmest”. Vi har valgt og været nødt til at lægge et snit. Denne forestilling handler om nytårsnat i Köln i 2015. Havde vi skrevet en forestilling om Peter Aalbæk Jensen, havde vi haft samme ønske om at nuancere og diskutere de strukturer og mekanismer, der ligger til grund for en sådan opførsel.

Vi forstår sådan set godt, at vi kædes sammen med #Metoo, da seksuelle overgreb står centralt i vores værk, men det er ikke frugtbart for en meningsfuld dialog, at lave den sammenligning som KKB gør i sin overskrift. Kvindebevægelsen, #Metoo og Skrivekollektivet er ikke samme krop. Ligesom Nytårsnat Köln er betegnelserne “kvindebevægelsen” og ”#Metoo” komplekse og nuancerede størrelser, som det vil kræve mere end ét kunstværk at bearbejde.

Vi bliver anklaget for at være dobbelttydige, men vi vil nærmere sige, at vi er flerstemmige. Vi er syv mennesker med forskellige og ofte modsatte holdninger til det stof, vi arbejder sammen om.

Den flerstemmighed har vi valgt at se som en styrke til at skabe komplekse værker, der kan sætte gang i en dialog. En dialog som Kenneth Kristensen Berth, har valgt at kaste sig ind i. Tak for det

Med Venlig Hilsen

Skrivekollektivet

(Vi har inviteret Kenneth Kristensen Berth til forestillingen, men han havde ikke tid.)

Baggrund:

- Om forestillingen EN NYTÅRSNAT: <https://ddsks.dk/da/kalender/en-nytarsnat>
- P1-interview med instruktør Anna Andrea Malzer (lyt fra 14:42): <https://www.dr.dk/radio/p1/p1-eftermiddag/p1-eftermiddag-2017-11-28>
- Debatindlæg i Jyllands-Posten af Kenneth Kristensen Berth (DF): <https://jyllands-posten.dk/debat/breve/ECE10078344/kvindebevaegelsen-har-faet-en-maerkelig-dobbelthed-indbygget-naar-det-gaelder-seksuelle-overgreb/>